

Вікторія Ю. Медвідь<sup>1</sup>, Олександр М. Глазов<sup>2</sup>, Олександр О. Науменко<sup>3</sup>  
**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ ПІДТРИМКИ  
РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В СИСТЕМІ  
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ**

*У статті досліджено теоретико-методологічні засади формування організаційно-економічного механізму підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління. Обґрунтовано актуальність проблеми в умовах посилення соціо-еколого-економічних викликів, зростання соціального навантаження на місцеві бюджети та обмеженості ресурсів держави, бізнесу й неурядових організацій. Проаналізовано наукові підходи зарубіжних та вітчизняних дослідників до сутності дефініція «соціальне підприємництво». Досліджено генезис наукової думки поняття «організаційно-економічний механізм». Запропоновано авторське визначення, як сукупність методів, інструментів, підсистем і структур, що реалізується на основі принципів системності, соціальної спрямованості, партнерства, інноваційності, ефективності, адаптивності та прозорості. Визначено об'єкт, суб'єктів, цілі та основні підсистеми організаційно-економічного механізму підтримки розвитку соціального підприємництва в системі публічного управління. Зокрема, до основних підсистем віднесено: нормативно-правове забезпечення, інституційне середовище, освітня та кадрова політика, фінансово-економічні інструменти, соціальна політика та корпоративна відповідальність, інформаційно-консультаційна інфраструктура, моніторинг і оцінювання соціального впливу, міжнародне співробітництво. Сформульовано принципи функціонування механізму (системність, соціальна спрямованість, партнерство, інноваційність, адаптивність, прозорість) та окреслено практичне значення результатів для розроблення регіональних і місцевих програм підтримки соціального підприємництва, удосконалення нормативно-правової бази та формування міжсекторних партнерських моделей. Визначено перспективи подальших досліджень, пов'язані з удосконаленням інструментів оцінювання соціального впливу, розробленням кількісних показників ефективності механізму та адаптацією міжнародного досвіду.*

*Ключові слова:* соціальне підприємництво, екосистема соціального підприємництва, соціальний вплив, організаційно-економічний механізм, публічне управління, соціальна політика, корпоративна відповідальність, партнерство, інституційне середовище.

Табл. 2. Літ. 18.

DOI: 10.32752/1993-6788-2026-1-296-700-708

<sup>1</sup> <https://orcid.org/0000-0002-2257-6276>

<sup>2</sup> <https://orcid.org/0000-0001-6205-3165>

<sup>3</sup> <https://orcid.org/0009-0004-1162-8263>

Viktoriia Medvid, Oleksandr Glazov, Oleksandr Naumenko  
**ORGANIZATIONAL AND ECONOMIC MECHANISMS  
FOR SUPPORTING SOCIAL ENTREPRENEURSHIP IN THE PUBLIC  
ADMINISTRATION SYSTEM**

*The article examines the theoretical and methodological foundations for the formation of an organizational and economic mechanism for supporting social entrepreneurship within the public administration system. The relevance of the problem is substantiated in the context of intensifying*

<sup>1</sup> Poltava State Agrarian University. Ukraine.

<sup>2</sup> Poltava State Agrarian University. Ukraine.

<sup>3</sup> Independent researcher. Ukraine.

*socio-ecological-economic challenges, the growing social burden on local budgets, and the limited resources of the state, business, and non-governmental organizations. Scientific approaches of foreign and domestic researchers to the essence of the definition of “social entrepreneurship” are analyzed. The genesis of scientific thought regarding the concept of “organizational and economic mechanism” is investigated. An author’s definition is proposed as a set of methods, instruments, subsystems, and structures implemented on the basis of the principles of systematicity, social orientation, partnership, innovativeness, efficiency, adaptability, and transparency. The object, subjects, goals, and main subsystems of the organizational and economic mechanism for supporting the development of social entrepreneurship in the public administration system are identified. In particular, the main subsystems include: regulatory and legal support, institutional environment, educational and personnel policy, financial and economic instruments, social policy and corporate responsibility, information and consulting infrastructure, monitoring and evaluation of social impact, and international cooperation. The principles of the mechanism’s functioning (systematicity, social orientation, partnership, innovativeness, adaptability, transparency) are formulated, and the practical significance of the results for the development of regional and local programs to support social entrepreneurship, improvement of the regulatory framework, and formation of cross-sectoral partnership models is outlined. Prospects for further research related to the improvement of social impact assessment tools, the development of quantitative indicators of the mechanism’s effectiveness, and the adaptation of international experience are determined.*

**Keywords:** *social entrepreneurship, social entrepreneurship ecosystem, social impact, organizational and economic mechanism, public administration, social policy, corporate responsibility, partnership, institutional environment.*

**Peer-reviewed, approved and placed:** 18.02.2026

**Постановка проблеми.** В умовах посилення соціо-еколого-економічних викликів традиційні підходи до підтримки соціального підприємництва вже не забезпечують належного вирішення суспільно значущих проблем. Зростання соціального навантаження на місцеві бюджети, обмеженість ресурсів неурядових організацій і малого та середнього бізнесу, а також ускладнення характеру суспільних потреб обумовлюють необхідність розроблення ефективних організаційно-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління. Соціальне підприємництво, що поєднує економічну діяльність із досягненням соціального ефекту, стикається з недостатнім рівнем інституційної підтримки та відсутністю узгодженої взаємодії між державними інститутами, бізнесом і громадянським суспільством, що суттєво обмежує його розвиток. За цих умов особливої актуальності набуває формування цілісної системи організаційно-економічних механізмів, які б забезпечували інтеграцію ресурсів різних секторів, удосконалення стратегій управління та підвищення результативності публічного управління у сфері підтримки соціальних підприємств. Досліджувана проблема полягає у недостатньому рівні наукового обґрунтування та методологічного забезпечення організаційно-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління, що стримує досягнення соціально значущих результатів.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблематика формування організаційно-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління перебуває у центрі уваги сучасних наукових досліджень на перетині публічного управління, економіки

та соціальної політики. Значний внесок у розвиток теоретичних засад соціального підприємництва здійснили зарубіжні науковці. Зокрема, варто відзначити праці Дж. Г. Діза, Дж. Емерсона та П. Економі, у яких дослідники обґрунтували сутність і відмінні характеристики соціального підприємництва [2;3]. На їхню думку, соціальні підприємці суттєво відрізняються від бізнес-підприємців. Ключова відмінність полягає в тому, що соціальні підприємці починають свою діяльність із чітко визначеною соціальною місією, головною метою якої є створення позитивних суспільних змін, а не лише отримання прибутку. Вагомий внесок у розвиток теорії соціального підприємництва здійснив М. Юнус у праці «Creating a World Without Poverty: Social Business and the Future of Capitalism» [6]. У цій роботі автор обґрунтував концепцію соціального бізнесу як окремої форми підприємницької діяльності. Дослідник акцентує увагу на необхідності створення сприятливих інституційних умов, у тому числі з боку держави, для розвитку соціального бізнесу, а також на важливості інноваційних фінансових моделей і партнерських механізмів.

У контексті дослідження ролі соціального підприємництва в місцевому економічному розвитку також варто відзначити працю Е. Моусона «The Social Entrepreneur: Making Communities Work» [3], у якій автор на основі власного практичного досвіду розкриває роль соціального підприємця як ключового актора трансформації місцевих громад. Е. Моусон акцентує увагу на тому, що ефективна діяльність соціальних підприємців можлива лише за умов тісної взаємодії з місцевою владою, бізнесом та громадськими організаціями. Дослідник підкреслює важливість формування сприятливого інституційного середовища, гнучких організаційних моделей і механізмів залучення ресурсів для забезпечення стійкого розвитку соціальних ініціатив.

У працях вітчизняних дослідників аналізуються проблеми становлення соціального підприємництва в Україні. Зокрема, підкреслюється недостатній рівень інституційної підтримки, обмежений доступ до фінансових ресурсів, недосконалість нормативно-правової бази, а також відсутність узгодженої системи організаційно-економічних механізмів [9; 14]. При цьому акцентується важливість формування комплексної екосистеми підтримки, що включає фінансові, освітні, організаційні та консультаційні інструменти.

Водночас аналіз літературних джерел виявляє наявність наукових прогалин. Недостатньо розробленими залишаються питання системного обґрунтування організаційно-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління, створення дієвих моделей взаємодії державних інститутів із неурядовими організаціями та бізнесом, а також оцінювання соціального впливу такої діяльності. Отже, незважаючи на кількісне зростання досліджень, проблема формування ефективних організаційно-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва потребує подальшого вивчення, особливо в контексті публічного управління та адаптації міжнародного досвіду до національних умов України.

**Метою дослідження** є обґрунтування теоретико-методологічних засад та удосконалення організаційно-економічних механізмів підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління.

Основні результати дослідження. Аналізуючи варіативність тлумачення соціального підприємництва, можна виокремити такі його характеристики (табл. 1).

**Таблиця 1. Порівняльна характеристика соціального підприємства, благодійної організації та традиційного бізнесу за критеріальними характеристиками, складено автором за [15]**

| Критерії                         | Соціальне підприємство                                                                                              | Благодійна організація                                                     | Традиційний бізнес                                                              |
|----------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------------------|
| Мета діяльності                  | Розв'язання соціальних проблем суспільства шляхом підприємницької діяльності                                        | Надання допомоги та підтримки вразливим групам населення                   | Максимізація прибутку для власників                                             |
| Пріоритет цілей                  | Соціальна місія має пріоритет над комерційною                                                                       | Виключно соціальна (некомерційна) мета                                     | Комерційна мета є головною                                                      |
| Джерела фінансування             | Власні кошти учасників, прибуток від діяльності, гранти, мікрофінансування, соціальні інвестиції, краудфандинг тощо | Гранти, пожертвування, членські внески, міжнародна допомога                | Власний капітал, кредити, інвестиції, дохід від продажу товарів (робіт, послуг) |
| Розподіл і використання прибутку | Прибуток реінвестується у розвиток підприємства та соціальні проекти                                                | Прибуток не формується (або повністю спрямовується на статутну діяльність) | Прибуток розподіляється між засновниками, інвесторами, акціонерами              |
| Фінансова стійкість              | Прагне до самоокупності та фінансової незалежності                                                                  | Залежить від зовнішнього фінансування                                      | Орієнтований на високу прибутковість і ринкову конкурентоспроможність           |
| Інноваційність                   | Висока; постійний пошук нових підходів до розв'язання соціальних проблем                                            | Обмежена; переважно традиційні форми допомоги                              | Висока; спрямована на підвищення ефективності та прибутковості                  |
| Підзвітність і прозорість        | Висока підзвітність перед бенефіціарами, громадою та інвесторами; публічна звітність                                | Підзвітність перед донорами та контролюючими органами                      | Підзвітність переважно перед власниками та акціонерами                          |
| Взаємодія з державою             | Активна; потребує організаційно-економічних механізмів підтримки з боку публічного управління                       | Переважно отримує державну підтримку у формі грантів і пільг               | Регулюється загальним законодавством; мінімальна спеціальна підтримка           |

Така характеристика, насамперед, дозволяє чіткіше визначити місце соціального підприємництва серед інших форм організації діяльності та

обґрунтувати потребу в спеціальних організаційно-економічних механізмах його підтримки в системі публічного управління.

На думку О. Ачкасової [8], виникнення та розвиток соціальних підприємств зумовлені наявністю суспільних потреб, які держава з об'єктивних причин не в змозі повністю задовольнити власними силами. Йдеться, зокрема, про обмеженість бюджетних ресурсів, інституційні бар'єри, складність і багатовимірність сучасних соціальних проблем тощо. У таких умовах соціальне підприємництво виступає важливим доповненням до державної політики, дозволяючи мобілізувати додаткові ресурси, інноваційні підходи та партнерські механізми в публічному управлінні місцевим розвитком.

Соціальному підприємництву притаманні базові критерії, які характерні й для традиційного підприємництва, зокрема: фінансова самостійність, ініціативність, інноваційність, орієнтація на масштабування діяльності та готовність до ризику. Водночас воно має низку специфічних ознак, які визначають його сутнісну відмінність. Серед них - пріоритетність соціальної мети над комерційною, обов'язкове реінвестування прибутку у подальший соціальний розвиток, висока відкритість і прозорість діяльності, а також практика публічної звітності перед суспільством [8].

На думку Дж. Г. Діза, Дж. Емерсона та П. Економі, найважливішим критерієм успіху соціальних підприємців є не розмір отриманого прибутку, а ступінь створення соціальної цінності [2;3]. Дослідники підкреслюють, що соціальні підприємці виступають агентами змін у соціальному секторі, реалізуючи низку ключових принципів:

- прийняття місії створення та підтримання соціальної цінності, яка має пріоритет над комерційними цілями, і зосередження на формуванні довготривалих позитивних змін;
- активне розпізнавання та наполеглива реалізація нових можливостей для виконання місії, розгляд суспільних проблем як потенційних точок зростання;
- постійна інноваційність, адаптація та навчання, що забезпечує створення соціальної цінності та залучення необхідних ресурсів;
- сміливі дії без обмеження наявними ресурсами, інтеграція різних джерел підтримки - від філантропії до комерційних інструментів;
- підвищена відповідальність перед бенефіціарами та громадами за результати діяльності, спрямована на забезпечення реальних соціальних покращень.

Аналіз сутності поняття «механізм» свідчить про наявність значного теоретичного підґрунтя його формування. Водночас це поняття залишається дискусійним і потребує подальшого наукового осмислення. У сучасній економічній науці активно застосовуються похідні категорії, зокрема «господарський механізм», «економічний механізм», «соціально-економічний механізм», «організаційно-економічний механізм», «фінансовий механізм», «ринковий механізм» тощо [18]. У табл. 2 автором систематизовано генезис наукової думки поняття «організаційно-економічний механізм».

Таблиця 2. Визначення організаційно-економічного механізму,  
складено автором за [7; 12; 17; 11; 16; 13; 18]

| Автор визначення                           | Визначення організаційно-економічного механізму                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
|--------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| Ф. Зінов'єв                                | Система, яка встановлює послідовність і порядок здійснення конкретних дій. Організаційний механізм розглядається як сукупність організаційно-технологічних засобів господарювання, що базуються на використанні потенціалу суб'єкта господарювання з урахуванням ринкових принципів. Економічний механізм визначається як система економічних засобів, форм і методів впливу на матеріальні інтереси працівників. |
| Ю. Лисенко,<br>П. Єгоров                   | Система постановки цілей і створення стимулів, яка в процесі трудової діяльності забезпечує перетворення матеріальних і духовних потреб членів суспільства на рух засобів виробництва та досягнення кінцевих результатів.                                                                                                                                                                                         |
| О. Хаєцька                                 | Система організаційних та економічних важелів, інструментів, чинників, що впливають на економічну діяльність підприємств, галузей, продуктових підкомплексів, спрямованих на підвищення його ефективності                                                                                                                                                                                                         |
| В. Кушнірук,<br>О. Єрмаков,<br>О. Шибаніна | Система організаційних і економічних форм та методів господарювання, яка стимулює підвищення ефективності функціонування виробничих систем і спрямована на свідоме застосування економічних законів для досягнення визначених стратегічних цілей.                                                                                                                                                                 |
| С. Тульчинська                             | Система основних і специфічних елементів, що охоплює сукупність функцій, методів, форм і важелів державного впливу економічного, правового та організаційного характеру на загальнодержавному, регіональному й мікрорівні з метою забезпечення сталих взаємовідносин між суб'єктами.                                                                                                                              |
| О. Хринюк,<br>М. Дергалю                   | цілісна система взаємопов'язаних організаційних і економічних форм, методів, важелів, інструментів та процедур, що формується на основі певних принципів, діє в межах об'єктивних економічних законів.                                                                                                                                                                                                            |
| О.Оболєнський,<br>О. Базарна               | організаційно-економічний механізм публічного регіонального управління - це цілісна система організаційних (структурних і процесних) та економічних методів, заходів, форм, засобів, важелів, інструментів і стимулів, які на регіональному рівні забезпечують цілеспрямований вплив суб'єктів управління на об'єкт управління та їхню ефективну взаємодію                                                        |

Таким чином, на нашу думку, можна сформулювати наступне визначення організаційно-економічного механізму відповідно до предмета дослідження наукової роботи Це сукупність методів, інструментів, підсистем і структур, що реалізується на основі принципів системності, соціальної спрямованості, партнерства, інноваційності, ефективності, адаптивності та прозорості. Метою цього механізму є створення сприятливих умов для виникнення, розвитку та стійкого функціонування соціального підприємництва, інтеграція ресурсів держави, бізнесу та громадянського суспільства, а також підвищення результативності публічного управління у розв'язанні суспільно значущих проблем [10].

Під об'єктом досліджуваного механізму розуміємо процеси створення, функціонування та розвитку соціального підприємництва, а також суспільні

відносини, що виникають між державними інститутами, бізнесом і громадянським суспільством під час цих процесів.

До суб'єктів механізму можна віднести органи публічної влади (центральні та місцеві), неурядові організації, бізнес-структури, соціальні підприємці, інвестори, наукові та освітні установи.

Цілі механізму полягають у створенні сприятливих інституційних, економічних та організаційних умов для виникнення і сталого розвитку соціальних підприємств. Важливим завданням механізму є забезпечення інтеграції ресурсів держави, бізнесу та інститутів громадянського суспільства, що дозволяє підвищити доступність фінансових, організаційних та інформаційних ресурсів для соціальних підприємців. Крім того, механізм спрямований на посилення соціального впливу діяльності соціальних підприємств та забезпечення їхньої фінансової й організаційної стійкості. У підсумку це сприяє підвищенню результативності публічного управління у соціальній сфері та більш ефективному розв'язанню суспільно значущих проблем.

Основними підсистемами організаційно-економічного механізму підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління є нормативно-правове забезпечення, інституційне середовище, освітня та кадрова політика, фінансово-економічні інструменти, соціальна політика та корпоративна відповідальність, інформаційно-консультаційна і технологічна інфраструктура, а також моніторинг та оцінювання ефективності (зокрема соціального впливу) і міжнародне співробітництво з обміном досвідом.

**Висновки.** У результаті проведеного дослідження обґрунтовано теоретико-методологічні засади формування організаційно-економічного механізму підтримки соціального підприємництва в системі публічного управління. Встановлено, що такий механізм являє собою цілісну систему взаємопов'язаних підсистем (нормативно-правової, інституційної, фінансово-економічної, освітньо-кадрової, інформаційно-консультаційної, контрольно-оціночної та партнерської), спрямовану на інтеграцію ресурсів держави, бізнесу та громадянського суспільства.

Визначено ключові принципи функціонування механізму (системність, соціальна спрямованість, партнерство, інноваційність, адаптивність, прозорість) та сформульовано його основні цілі, пов'язані зі створенням сприятливих умов для розвитку соціальних підприємств і підвищенням результативності публічного управління.

Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання запропонованої структури механізму при розробленні регіональних і місцевих програм підтримки соціального підприємництва, удосконаленні нормативно-правової бази та формуванні міжсекторних партнерських моделей.

Перспективи подальших досліджень вбачаються у поглибленому вивченні інструментів оцінювання соціального впливу, розробленні кількісних показників ефективності організаційно-економічного механізму.

1. Dees J. G. The Meaning of «Social Entrepreneurship». Graduate School of Business, Stanford University: Center for Entrepreneurial Leadership Ewing Marion Kauffman Foundation and Miriam and Peter Haas. URL: <https://surl.li/iroylz>

2. Dees J. G., Emerson J., Economy P. *Enterprising Nonprofits: A Toolkit for Social Entrepreneurs*. URL: <https://surl.li/khjylk>
3. Mawson A. *The Social Entrepreneur: Making Communities Work*. Atlantic Books Ltd, 2014. p. 208 p. URL: <https://surl.li/zjoaup>
4. Shockley G. E., Frank P. M. The functions of government in social entrepreneurship: theory and preliminary evidence. *Regional Science Policy & Practice*. 2011. Vol. 3. Issue. P. 181-199. URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1757780223005425>
5. Teasdale S., Roy M. J., Nicholls A., Hervieux Ch. Turning rebellion into money? Social entrepreneurship as the strategic performance of systems change. URL: <https://surl.li/fxwhfm>
6. Yunus M. *Creating A World Without Poverty: Social Business And The Future Of Capitalism*. URL: <https://www.globalurban.org/GUDMag08Vol4Iss2/Yunus.pdf>
7. Zinoviev F. V. *Economic Management Mechanisms*. Tavriya. 2000.
8. Ачкасова О. Розвиток соціального підприємництва в Україні в умовах воєнного стану. *Економіка та суспільство*. 2022. (37). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-37-40>
9. Біла І. С., Шевченко О.О. Соціальне підприємництво – сучасний тренд економічного розвитку. *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки*. 2021. Т. 6. Вип. 1. С. 28-33.
10. Кльоба В. Організаційно-економічний механізм інклюзивного розвитку іт-індустрії в Україні. *Financial and credit activity problems of theory and practice*. 2025. Т.5. № 64. С. 366–383. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.64.2025.4844>
11. Кушнірук В.С., Єрмаков О.Ю., Шебаніна О.В. Організаційно-економічний механізм ефективного ведення садівництва в аграрних підприємствах регіону: монографія ; ред. проф. О.Ю. Єрмакова. Миколаїв: Вид-во МДАУ. 2009. 232 с.
12. Лисенко Ю., Єгоров П. Організаційно-економічний механізм управління підприємством. *Економіка України*. 1997. No1. С. 86-87.
13. Оболенський О. Ю., Базарна О. В. Організаційно-економічний механізм регіонального публічного управління житлово-комунальним господарством. URL: <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/efd0625a-3836-42ea-8292-01ce8d6bc125/content>
14. Рамський А. Ю. Соціальне підприємництво в Україні: аналіз нормативно-правової бази та перспективи розвитку. *Економіка та суспільство*. 2023. Випуск № 58. URL: <https://surl.li/qcjeib>
15. Соціальне підприємництво в Україні. Економіко-правовий аналіз. Аналітичний звіт. URL: <https://surl.li/lqvrey>
16. Тульчинська С. О. Функціонування організаційно-економічного механізму інноваційного процесу. *Стратегічні пріоритети: [наук.-аналітичний щоквартальний зб. НІСД при Президентові України / гол.ред. Ю.Г. Рубан]*. 2008. No1(6). С. 89–95.
17. Хаєцька О. П. Формування й ефективне функціонування організаційно економічного механізму цукробурякового виробництва. *Агросвіт*. No 17. 2016. С. 37-43.
18. Хринюк О.С., Дергалюк М.О. Генезис наукової думки щодо поняття «організаційно-економічний механізм». *Економічний вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут»*. 2017. № 14. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.14.2017.108769>

- 
1. Dees, J. G. (n.d.). *The Meaning of «Social Entrepreneurship»*. Graduate School of Business, Stanford University: Center for Entrepreneurial Leadership Ewing Marion Kauffman Foundation and Miriam and Peter Haas. Available at: <https://surl.li/iroylz>
  2. Dees, J. G., Emerson, J. and Economy, P. (n.d.). *Enterprising Nonprofits: A Toolkit for Social Entrepreneurs*. Available at: <https://surl.li/khjylk>
  3. Mawson, A. (2014). *The Social Entrepreneur: Making Communities Work*. Atlantic Books Ltd. 208 p. Available at: <https://surl.li/zjoaup>
  4. Shockley, G. E. and Frank, P. M. (2011). The functions of government in social entrepreneurship: theory and preliminary evidence. *Regional Science Policy & Practice*, 3, pp. 181-199. Available at: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1757780223005425>
  5. Teasdale, S., Roy, M. J., Nicholls, A. and Hervieux, Ch. (n.d.). *Turning rebellion into money? Social entrepreneurship as the strategic performance of systems change*. Available at: <https://surl.li/fxwhfm>
  6. Yunus, M. (n.d.). *Creating A World Without Poverty: Social Business And The Future Of Capitalism*. Available at: <https://www.globalurban.org/GUDMag08Vol4Iss2/Yunus.pdf>

7. Zinoviev, F. V. (2000). *Economic Management Mechanisms*. Tavriya.
8. Achkasova, O. (2022). Rozvytok sotsialnoho pidpriemnytstva v Ukraini v umovakh voiennoho stanu [Development of social entrepreneurship in Ukraine under martial law]. *Ekonomika ta suspilstvo*, (37). DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-37-40>
9. Bila, I. S. and Shevchenko, O. O. (2021). Sotsialne pidpriemnytstvo – suchasnyi trend ekonomichnoho rozvytku [Social entrepreneurship – a modern trend of economic development]. *Naukovi zapysky NaUKMA. Ekonomichni nauky*, 6(1), pp. 28–33.
10. Kloba, V. (2025). Orhanizatsiino-ekonomichniy mekhanizm inkliuzyvnoho rozvytku IT-industrii v Ukraini [Organizational and economic mechanism of inclusive development of the IT industry in Ukraine]. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 5(64), pp. 366–383. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptp.5.64.2025.4844>
11. Kushniruk, V. S., Yermakov, O. Yu. and Shebanina, O. V. (2009). Orhanizatsiino-ekonomichniy mekhanizm efektyvnoho vedennia sadivnytstva v ahrarykh pidpriemstvakh rehionu [Organizational and economic mechanism of effective horticulture in agricultural enterprises of the region]. Mykolaiv: MDAU Publishing House. 232 p.
12. Lysenko, Yu. and Yehorov, P. (1997). Orhanizatsiino-ekonomichniy mekhanizm upravlinnia pidpriemstvom [Organizational and economic mechanism of enterprise management]. *Ekonomika Ukrainy*, 1, pp. 86–87.
13. Obolenskyi, O. Yu. and Bazarna, O. V. (n.d.). Orhanizatsiino-ekonomichniy mekhanizm rehionalnoho publichnoho upravlinnia zhytlovo-komunalnym hospodarstvom [Organizational and economic mechanism of regional public management of housing and communal services]. Available at: <https://ir.kneu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/efd0625a-3836-42ea-8292-01ce8d6bc125/content>
14. Ramskyi, A. Yu. (2023). Sotsialne pidpriemnytstvo v Ukraini: analiz normatyvno-pravovoi bazy ta perspektyvy rozvytku [Social entrepreneurship in Ukraine: analysis of the regulatory framework and development prospects]. *Ekonomika ta suspilstvo*, 58. Available at: <https://surl.li/qcjeib>
15. Sotsialne pidpriemnytstvo v Ukraini. Ekonomiko-pravovyi analiz [Social entrepreneurship in Ukraine. Economic and legal analysis]. (n.d.). Analytical report. Available at: <https://surl.li/lqvpey>
16. Tulchynska, S. O. (2008). Funktsionuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu innovatsiinoho protsesu [Functioning of the organizational and economic mechanism of the innovation process]. *Stratehichni priority*, 1(6), pp. 89–95.
17. Khaietska, O. P. (2016). Formuvannia y efektyvne funktsionuvannia orhanizatsiino-ekonomichnoho mekhanizmu tsukroburiakovoho vyrobnytstva [Formation and effective functioning of the organizational and economic mechanism of sugar beet production]. *Ahrosvit*, 17, pp. 37–43.
18. Khryniuk, O. S. and Derhaliuk, M. O. (2017). Henezys naukovoï dumky shchodo poniattia «orhanizatsiino-ekonomichniy mekhanizm» [Genesis of scientific thought regarding the concept of “organizational and economic mechanism”]. *Ekonomichniy visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu Ukrainy «Kyivskiy politekhnichnyi instytut»*, 14. DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.14.2017.108769>